

คุยกับผู้อ่าน

คำขวัญบนหน้าปกฉบับนี้คือ “เมื่อถูกตะปูหรือไม้ค้ำ อย่าลืมคิดถึงกันบาดทะยัก” เพื่อจะเตือนให้ผู้อ่านระลึกรั้งอันตรายจากบาดทะยัก เชื้อบาดทะยักอยู่ตามดิน เมื่อเข้าไปในบาดแผลจะฟักตัว และปล่อยพิษออกมาทำให้เกิดอาการชักและตายจากชักได้ บาดทะยักไม่ได้หมายถึงแผลใหญ่หรือแผลไม่หาย ขณะที่เป็นบาดทะยักแผลอาจหายไปแล้วก็ได้ เมื่อเกิดบาดแผลขึ้น นอกจากฟอกล้างให้สะอาดและทำแผลแล้ว ควรฉีดวัคซีนกันบาดทะยักเสียด้วยครับ

ยังมีผู้สงสัยว่า “หมอชาวบ้าน” หรือคำว่า ชาวบ้าน ในที่นี้หมายถึงใครกันแน่ สำหรับบางท่านเมื่อเอ่ยถึงชาวบ้านอาจจะหมายถึงคนบ้านนอกหรือคนจน ผมใคร่จะขอกราบเรียนว่าในความหมายของเรา ชาวบ้านหมายถึงประชาชนทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนจนหรือคนรวย ไม่ว่าจะเป็นคนในชนบทหรือชาวกรุง

แม้ทุกคนที่ชวนขายรักษาลูกก็ชื่อหมอชาวบ้าน ญาติที่รักษาญาติ เพื่อนที่รักษาเพื่อน พระสงฆ์ที่ช่วยสงเคราะห์ประชาชนในเรื่องความเจ็บไข้ ครูที่รักษาลูกศิษย์หรือชาวบ้าน หรือใครก็ตามที่ชวนขายช่วยเหลือกันโดยไม่เห็นแก่อามิสสินจ้าง ทั้งหมดนี้แหละคือหมอชาวบ้าน นิตยสาร “หมอชาวบ้าน” นั้นออกมาเพื่อสนับสนุนหมอชาวบ้านเหล่านี้ หากเป็นไปได้เราต้องการให้ทุกบ้านมีความรู้ในการดูแลรักษาตัวเอง และสามารถช่วยเหลือกันเองได้ เพื่อลดความลำบากลำบาก และป้องกันการสูญเสียชีวิตโดยไม่สมควร

ผู้ที่มานิตยสาร “หมอชาวบ้าน” จัดเป็นพวกมีทรัพย์สินน้อย พยายามดิ้นรนกันทุกๆ ทาง เพื่อจะหาเงินมาทำ และขยายจำนวนพิมพ์ออกไป บางคนไปขอเงินแม่มาช่วยก็มี และบางคนถึงกับบวารณาว่า ถ้าเข้าตาจนจะขายของเก่ามาช่วย “หมอชาวบ้าน” ให้ดำรงอยู่ได้

พูดเรื่องนี้ทำให้คิดถึงคนไข้ที่น่ารักและน่าสงสารของผมนคนหนึ่งไม่ได้ ที่ว่าน่ารักเพราะเธอเป็นคนสุภาพอ่อนตัวเช่นเดียวกับญาติของเธอคนอื่น ๆ ที่ว่าน่าสงสารนั้นก็เพราะเธอเจ็บป่วยด้วยโรคร้ายที่ไม่มีทางรักษาหาย จนกระทั่งตายไปเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๒๒ นี้เอง คนไข้ที่ว่านี้คือ ม.ล. กิษุพงศ์

ลดาวลัย ก่อนตายเธอได้เอ่ยเรื่องนิตยสาร “หมอชาวบ้าน” กับพี่ชาย คือ ม.ล. ทวีสันต์ ลดาวลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งราชเลขาธิการ เมื่อท่านราชเลขาธิการ และคุณหญิงบุษบาทราบถึงเจตน์จำนงของ “หมอชาวบ้าน” ก็ได้พยายามช่วยเหลือติดต่อขอสปอนเซอร์จากที่ต่างๆ ให้ “หมอชาวบ้าน” เพื่อจะได้มีกำลังที่จะกระจายตัวไปหาชาวบ้านได้มากยิ่งขึ้น อันเป็นเรื่องของบุญของกุศล

พระท่านว่าคนเราเกิดมามีความตายเป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความตายไปมิได้ แต่ก่อนตาย ม.ล. กิษุพงศ์ ได้เป็นสอที่จะทำให้ “หมอชาวบ้าน” ได้ทำประโยชน์ต่อประชาชนได้มากยิ่งขึ้นบุญกุศลนี้ย่อมตกแก่ ม.ล. กิษุพงศ์ ลดาวลัย เป็นแน่แท้

ประเวศ ๐: ๕